

ΣΑΝ ΚΑΚΤΟΣ ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

Ο φασισμός και ο αγώνας για το τσάκισμα του

Αντιφασιστική Συνέλευση Ηρακλείου Κρήτης

Ο φασισμός μοιάζει με κάκτο. Εμφανίζεται με διαφορετικά χρώματα και αγιάθια, ανάλογα με το είδος και την εποχή. Παρ' όλες τις παραλλαγές του όμως, ένα από τα χαρακτηριστικά του δεν αλλάζει ποτέ.

Για να ζήσει χρειάζεται έρημο.

Το χώμα του είναι ο καπιταλισμός και το λιγοστό νερό του ο μιλιταρισμός. Όσο για την ερημοποίηση του κοινωνικού περιβάλλοντος, αυτήν την αναλαμβάνει η φιλελεύθερη δημοκρατία και ο κοινοβουλευτισμός: ανεργία, κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων, ατομικισμός, πολιτιστική αλλοτρίωση, εθνικά ιδεώδη. Μόλις το κοινωνικό τοπίο αρχίζει να καταστρέφεται από τις οικονομικές κρίσεις και την ανθρώπινη εξαθλίωση, μόλις ο εθνικισμός του κοινοβουλίου και των ΜΜΕ δηλητηριάζει για τα καλά την κοινωνία, ο φασισμός αρχίζει να θεριεύει και να βγάζει τα αγιάθια του.

Ο φασισμός γεννάει έρημο γιατί δεν επιβιώνει στη ζωή.

Η ειρήνη μεταξύ των λαών και η οργάνωση της κοινωνίας χωρίς αφέντες και θεούς τον σκοτώνει. Τρέφεται από τον πόλεμο, την υποταγή, τη φτώχεια και τα ψέματα. Θέλει μια κοινωνία με άρβυλα και στολές όπου ο διάλογος θα γίνεται με την απειλή της βίας και το τέλος θα το κρίνει πάντα ο δυνατός. Θέλει να βλέπει καρβουνιασμένα σώματα και μητρικούς σπαραγμούς, βόμβες να σφυρίζουν και να μετατρέπουν ζωές σε συντρίμια. Θέλει πειθαρχημένους εργάτες να δουλεύουν για ψίχουλα στο όνομα του έθνους και κεφαλαιοκράτες χαμογελαστούς να χρηματοδοτούν τις πολεμικές του επιχειρήσεις.

Θέλει μπάτσους σε κάθε στενό και στις γειτονιές να μην ακούγονται τραγούδια αλλά τυμπανοκρουσίες και εμβατήρια. Αντί για βιβλιοθήκες, πάρκα και πλατείες, χτίζει στρατόπεδα, γυμναστήρια και στριптиζάδικα. Θέλει νέους που αντί για γνώσεις και κριτική σκέψη θα αποκτούν στρατιωτικά παράσημα. Ανθρώπους χωρίς παιδεία με μοναδικές αξίες την ιεραρχία και την

υπακοή. Θέλει γυναίκες πρόθυμες να ικανοποιούν τις ορέξεις του «μάχιμου» ανδρικού πληθυσμού, μητέρες μεταμορφωμένες σε αναπαραγωγικές μηχανές να γεννάνε ασταμάτητα παιδιά για να τα θυσιάζουν στα πεδία της μάχης.

Ο φασισμός θέλει ένα κόσμο όπου η ζωή θα τροφοδοτεί τον θάνατο και ο θάνατος την υποταγή.

Ναζι, Χούντα, Χρυσή Αυγή ή αλλιώς οι εθνικιστές-φασίστες στην υπηρεσία του κεφαλαίου

Ένα από τα μεγαλύτερα ψέματα που πουλάνε οι φασίστες διαχρονικά είναι το αντισυστημικό τους προφίλ. Ένας ρόλος τιμωρού απέναντι στους διεφθαρμένους πολιτικούς και το σύστημα. Πρόκειται φυσικά για στάχτη στα μάτια της κοινωνίας, διψασμένης για «κάθαρση». Οι φασίστες πάνε χέρι-χέρι με τους κεφαλαιοκράτες, τη διαφθορά, τη γκλαμουριά, τη μπατσαρία, το παπαδαριό· εν ολίγοις, με το σύστημα. Από τον Χίτλερ, τον Μουσολίνι και τον Φράνκο, μέχρι τον Παπαδόπουλο και τον Μιχαλολιάκο, οι φασίστες

υπηρετούν όποιον μπορεί να χρηματοδοτεί την εγκληματική τους δραστηριότητα. Κι όπως καταλαβαίνουμε αυτοί δεν είναι οι προλετάριοι.

Το «αντισυστημικό» προφίλ των φασιστών.

Για την άνοδό του στην εξουσία και την λειτουργία της πολεμικής του βιομηχανίας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Χίτλερ χρηματοδοτήθηκε από Γερμανούς, Αμερικανούς και άλλους βιομήχανους και τραπεζίτες (Krupp, Siemens, Standard Oil, J.P. Morgan, General Electric, IBM, Ford, General Motors κ.α) που διατηρούσαν τις επιχειρήσεις τους σε γερμανικό έδαφος. Αυτοί κατασκεύασαν όλο τον χιτλερικό στρατό και τον προμήθευαν με πρώτες ύλες. Και ο Χίτλερ ως αντάλλαγμα διέλυσε τα εργατικά συνδικάτα της χώρας και προμήθευε τις βιομηχανίες τους με τζάμπα εργατικό δυναμικό, δηλαδή με χιλιάδες σκλάβους-αιχμαλώτους από την Ελλάδα, τα Βαλκάνια και την ανατολική Ευρώπη. Από τους Έλληνες αιχμαλώτους, οι περισσότεροι

πιάνονταν στα γνωστά «μπλόκα» που οργάνωναν οι ναζί και οι Έλληνες συνεργάτες τους στα Τάγματα Ασφαλείας-πρόγονοι των νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Όσο για τη φύλαξη των κεφαλαίων του Γ' Ράιχ, την είχε αναλάβει η «ουδέτερη» Ελβετία. Τη δεκαετία του '30 όταν η Ελβετία συγκαλονιζόταν από εργατικούς αγώνες, η Credit Suisse προθυμοποιήθηκε να γίνει το ναζιστικό θησαυροφυλάκιο. Οι χιτλερικοί φρόντισαν να φυλάξουν τα ματωμένα τους δισεκατομμύρια στο κέντρο του διεθνούς κεφαλαίου.

Στο φασιστικό κράτος του Μουσολίνι, η συμμαχία φασιστών-κεφαλαιοκρατών ενάντια στο εργατικό κίνημα ήταν μια από τα ίδια, ενώ στην Ισπανία του '36 ο Φράνκο κατάφερε να νικήσει με την στρατιωτική βοήθεια του Χίτλερ και του Μουσολίνι και την οικονομική στήριξη των Ισπανών αριστοκρατών και βιομηχάνων. Εκατοντάδες χιλιάδες άμαχοι, αντιφασίστες, κομμουνιστές και αναρχικοί αγωνιστές σφαγιάστηκαν στις πόλεις και τα πολεμικά μέτωπα της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας από τα όπλα που έδωσαν στους φασίστες οι κεφαλαιοκράτες, με τις ευλογίες της καθολικής εκκλησίας.

Στα δικά μας, καθ' όλη τη διάρκεια της Χούντας, οι φοροαπαλλαγές και οι ευνοϊκές (ζημιογόνες για το δημόσιο) συμβάσεις του κράτους με εφοπλιστές και βιομήχανους της Ελλάδας και του εξωτερικού ήταν ο κανόνας. Τέτοια ήταν η αγάπη Ωνάση-Παπαδόπουλου που ο πρώτος παραχώρησε στον δεύτερο τη βίλα του στο Λαγονήσι. Η Ολυμπιακή του Ωνάση εξάλλου χρηματοδοτούσε μόνιμα τις «φιλανθρωπίες» της γυναίκας του Παπαδόπουλου σε Μητροπόλεις και ορφανοτροφεία. Η εκκλησία με τη σειρά της ευλόγησε

το έργο της Χούντας, συμβουλευόντας για άλλη μια φορά τους πιστούς να κλείσουν τα μάτια μπροστά στα βασανιστήρια και τις δολοφονίες αγωνιστών φοιτητών. Με το «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» εξάλλου, το παπαδαριό έβλεπε τα ταμεία του να φουσιώνουν.

Παπαδόπουλος και Ωνάσης. Φασισμός και κεφάλαιο πάντα έσφιγγαν τα χέρια.

Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και πετρελαίου κάτω του κόστους σε βιομηχανίες (π.χ. Πεσινέ), απαλλαγή της Ολυμπιακής του Ωνάση από φόρους υπέρ του δημοσίου, λιμουζίνες και τζάμπα ταξίδια για τους χουντικούς, οικονομικά σιάνδαλα (Λίτον, Ναός Σωτήρος, κρέατα Ροδεσίας κ.α), διορισμοί συγγενών, θαλασσοδάνεια μέσω της ΕΤΒΑ (Ελληνική Τράπεζα

Βιομηχανικής Ανάπτυξης), ισόβια συνταξιοδότηση υπουργών, διπλασιασμός σχεδόν στους μισθούς των χουντικών βουλευτών (Αναγκαστικός Νόμος 5/1967) κ.α. Αυτό ήταν το «λαϊκό» έργο των εθνικιστών της Χούντας.

Οι φασίστες της Χρυσής Αυγής δεν θα μπορούσαν να μην ακολουθήσουν τις επιχειρηματικές κατευθύνσεις των ιδεολογικών τους προγόνων. Ένα από τα πρώτα πράγματα που φρόντισαν να κάνουν με την είσοδό τους στη βουλή ήταν να ψηφίσουν κατά της φορολόγησης των εφοπλιστών. Η δουλειά τους άλλωστε στο Πέραμα όπου τρομοκρατούν απεργούς-ναυτεργάτες βάζοντας πλάτη στους εφοπλιστές αποδεικνύεται και μόνο από το γεγονός ότι οι χρυσαυγίτες που συμμετείχαν στις επιθέσεις κατά εργατών προσλήφθηκαν αμέσως μετά από αφεντικά της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης.

Γνωστές είναι οι επιχειρηματικές σχέσεις των χρυσαυγιτών και με γνωστούς κροίσους όπως ο Μαρινάκης. Στις «δουλειές» τους εξάλλου, κεντρικό ρόλο παίζει ο φασίστας μεγαλοδικηγόρος Τάκης Μιχαλόλιας, αδερφός του Μιχαλολιάκου και νομικός σύμβουλος του Μαρινάκη που αναλαμβάνει τον ρόλο του διαμεσολαβητή για στις μπίζνες του αδερφού του στους εφοπλιστικούς κύκλους. Ο Μιχαλόλιας ήταν μεταξύ άλλων νομικός σύμβουλος του Κόικαλη, συνήγορος λαμόγιων όπως ο Κοσκωτάς και ο Εφραίμ του Βατοπεδίου, δικηγόρος του χουντικού Παπαδόπουλου και ιδρυτικό στέλεχος της φασιστικής ΕΠΕΝ.

Οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σερζάτ Λουικμάν, οι χρυσαυγίτες μαχαιροβγάλτες, μαστροποί, πρεζέμποροι και υπάλληλοι του

κεφαλαίου, ξέρουν καλά να ευχαριστούν τα αφεντικά τους. Ακολουθώντας τα βήματα των γερμανών ναζί, των ταγματσαφαιτών και των χουντικών, οι χρυσαυγίτες στέκονται σουζα σε αυτούς που εκμεταλλεύονται την εργατική τάξη και τον κοινωνικό πλούτο, γιατί πολύ απλά ο φασισμός δεν είναι παρά μια στρατιωτικοποιημένη μορφή καπιταλισμού.

«Εμείς» οι Έλληνες

Η αγάπη για τον τόπο σου, τον πολιτισμό και τους ανθρώπους του δεν είναι πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι να πιστεύεις ότι όλα αυτά είναι ανώτερα μασώντας το κουτόχορτο του ρατσισμού. Το πρόβλημα είναι να βάζεις την εθνική ταυτότητα πάνω απ' όλα και να θεωρείς ότι έχεις κοινά συμφέροντα με κάποιον μόνο και μόνο επειδή μιλάτε την ίδια γλώσσα· να πιστεύεις στην απάτη του έθνους-κράτους· να ανάγεις σε ανώτερη αξία τον πατριωτισμό τρώγοντας το παραμύθι ότι το ελληνικό κράτος και η ελληνική αστική τάξη είναι με το μέρος σου επειδή κοιτάζουν τη γαλανόλευκη στα υπουργεία και τα εμπορεύματά τους. Το πρόβλημα είναι να πιστεύεις ότι οι Έλληνες «δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους».

Αγαπάμε τον τόπο στον οποίο μεγαλώσαμε: τη φύση του, τον πολιτισμικό του πλούτο, τη διατροφική του κληρονομιά, την κοινωνικότητα

των ανθρώπων του, την αντιφασιστική του ιστορία, τα εργατικά του κινήματα, τους αγώνες του λαού του για ελευθερία και δικαιοσύνη. Η Ελλάδα και η Κρήτη όμως όπως και κάθε κοινωνία, περιλαμβάνει ανθρώπους για τους οποίους τα παραπάνω αποτελούν είτε απλά εμπορεύματα είτε απειλή.

Είναι κι αυτοί Έλληνες.

Είναι αυτοί που δεν διστάζουν να αφανίσουν τα δάση και τα ποτάμια μας για να βγάλουν κέρδος από την δραστηριότητα των εταιρειών τους. Αυτοί που τρομοκρατούν τους εργαζομένους τους με τον φόβο της απόλυσης για να τους αναγκάσουν να δουλεύουν περισσότερο πληρώνοντάς τους με ψίχουλα. Αυτοί που επιτίθενται σε μετανάστες και πιστεύουν τις μαλακίες περί άριας φυλής. Αυτοί που εγκλωβίζουν γυναίκες σε δίκτυα καταναγκαστικής πορνείας (trafficking), κάνοντας επάγγελμα τον συστηματικό βιασμό. Αυτοί που πλουτίζουν από τη διακίνηση της πρέζας και μετατρέπουν ανθρώπινες ζωές σε ερείπια. Αυτοί που φυλακίζουν αγωνιστές ενώ αθρώνουν λαθρεμπόρους. Αυτοί που ταΐζουν τη νεολαία με ριάλιτι που διδάσκουν καθημερινά τη ρουφιανιά, τον σεξισμό και τον κοινωνικό κανιβαλισμό. Είναι οι κεφαλαιοκράτες, οι καναλάρχες, οι φασίστες, οι διαστές και οι μαφιόζοι.

Με όλους αυτούς μιλάμε την ίδια γλώσσα κι έχουμε την ίδια καταγωγή, μας χωρίζουν όμως τα ταξικά συμφέροντα και η θέση μας απέναντι στην εξουσία. Μας χωρίζει η θέληση για δικαιοσύνη και η αλληλεγγύη προς τον

αδύναμο. Όλοι αυτοί είναι οι διαφορετικές εκδοχές της τρομοκρατίας και της εκμετάλλευσης. Είναι τα διαφορετικά πλοιάματα του φασιστικού τέρατος.

Είναι οι πραγματικοί μας εχθροί και είναι έλληνες.

Ο πραγματικός μας «τόπος» και τα πραγματικά μας αδέρφια

Η πραγματική ιστορία του λαού κάθε τόπου είναι η ιστορία των αγώνων του. Η ιστορία δηλαδή των αγώνων των καταπιεσμένων ενάντια στην εξουσία και το κεφάλαιο. Γι' αυτό και τα δικά μας αδέρφια είναι αυτές και αυτοί που

αγωνίστηκαν για την ελευθερία, ενάντια στο κράτος και την αστική τάξη της χώρας μας.

Ο «κλάος» για μας δεν είναι οι λίστες των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους, οι υποταγμένοι και οι νομοταγείς πολίτες που κοιτάνε τη δουλειά και τον «παρά» τους αλλά ο κόσμος που αλλάζει την ιστορία. Και την ιστορία την άλλαζαν πάντα οι εξεγερμένοι.

Ο δικός μας «τόπος» δεν αρχίζει και τελειώνει στα σύνορα του εγκληματικού έθνους-κράτους. Δεν προστατεύει τα συμφέροντα κανενός κεφαλαιοκράτη. Ο τόπος μας δεν έχει σημαία αλλά συνείδηση, γι' αυτό χτίζει τα ιδεώδη του στη βάση των κοινών συμφερόντων των αδυνάμων. Τόπος μας είναι οι γειτονιές που φιλοξένησαν τις παιδικές μας παρέες, οι δρόμοι όπου δώσαμε τους αγώνες μας, οι άνθρωποι που στάθηκαν δίπλα μας στα αδιέξοδα της ταξικής πραγματικότητας. Αυτή είναι η δικιά μας «πατρίδα» και όχι το ελληνικό κράτος και οι σημαίες του.

Για την βαρβαρότητα της καθημερινότητας, το άγχος στη δουλειά, τον παρτακισμό, τη σεξιστική βία, την κατάθλιψη, την αδικία του νόμου, δεν μας φταίνε ούτε οι μετανάστες ούτε η Μέρκελ. Αντίθετα, για όλα αυτά ευθύνονται οι εργοδότες μας, οι μάτσο-ελληναράδες, οι εθνικιστές, οι μπάτσοι, οι παπάδες, οι δικαστές.

Τα πραγματικά μας αδέρφια είναι εκείνες και εκείνοι που πέφτουν θύματα της εργοδοτικής εκμετάλλευσης, που βιώνουν την τρομοκρατία των μπάτσων, που αγανακτούν με τα ψέματα των ΜΜΕ, που αηδιάζουν με τον

κοινοβουλευτισμό και τον ξεπουλημένο συνδικαλισμό. Οι εργαζόμενοι-
άνεργοι, οι αναρχικοί, οι αντιφασίστες, οι μετανάστες, οι καταπιεσμένοι από
την εξουσία και το κεφάλαιο. Αυτοί μιλάνε αληθινά την ίδια γλώσσα με μας,
τη γλώσσα της οργής για όσα συμβαίνουν στη ζωή μας.

Αντιφασιστική οργάνωση και αγώνας

Ο μεγαλύτερος εχθρός του φασισμού είναι η γνώση και η αμφισβήτηση των θεσμών διαπαιδαγώγησης του συστήματος. Αυτό που απειλεί κάθε λογής φασίστες είναι η εξωθεσμική δράση, η κοινωνική αυτο-οργάνωση, η λαϊκή αυτομόρφωση.

Απέναντι στους φασίστες όμως δεν πιάνουν μόνο τα λόγια.

Ο φασισμός γιγαντώνεται από την παρουσία του στον δημόσιο χώρο. Πρέπει λοιπόν να τον αντιμετωπίσουμε και εκεί. Γνωρίζουμε καλά ότι το να κυνηγάς τους φασίστες και να τους τσακίζεις σε κάθε γειτονιά, είναι προϋπόθεση για να κυκλοφορείς ελεύθερος στην πόλη σου. Κι αν στο Ηράκλειο ο κόσμος αράζει ελεύθερα στις πλατείες χωρίς να φοβάται πεσίματα από καλογυαλισμένους, ξυρισμένους ναζί, αυτό οφείλεται στα αντιφασιστικά ανταναικλαστικά της ντόπιας νεολαίας και στον μαχητικό αντιφασισμό των οργανωμένων αντιφασιστών.

Γιατί οργανωθήκαμε λοιπόν;

Γιατί μέσα στις Καταλήψεις και τους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους, στις συγκρούσεις με τους μπάτσους και τους φασίστες, στους αγώνες των τοπικών κοινωνιών, στις εργατικές διεκδικήσεις, στην αλληλεγγύη των συντρόφων μας, βρήκαμε το μεγαλύτερο σχολείο του κόσμου. Γιατί εκεί, στις αντιφασιστικές δομές και τις οριζόντιες συνελεύσεις δεν υπάρχει κανένας να σε εκμεταλλευτεί· κανένας που θα κερδίσει χρήματα από σένα· κανένας που θα ζητήσει την ψήφο σου. Ο μαχητικός αντιφασιστικός αγώνας προσφέρει αλληλεγγύη, δικαιοσύνη και γνώση. Σε φέρνει αντιμέτωπο με την αλήθεια της ιστορίας και της ταξικής πραγματικότητας.

Οργανωθήκαμε γιατί εκεί καταλάβαμε ότι ζούμε έναν αναπόφευκτο ταξικό πόλεμο.

Εκεί καταλάβαμε ότι αυτός ο κόσμος είναι ένας κόσμος σύγκρουσης αντίπαλων συμφερόντων μεταξύ εκμεταλλευτών και εκμεταλλεόμενων· ένας κόσμος ταξικού πολέμου ανάμεσα στην εργατική τάξη και το κεφάλαιο, ανάμεσα στο κράτος και την κοινωνία.

Σε αυτόν τον αναπόφευκτο πόλεμο διαλέξαμε πλευρά.

Στρατευθήκαμε με την εργατική τάξη και τους καταπιεσμένους ενάντια στο κεφάλαιο και το κράτος. Στρατευθήκαμε με τον κόσμο της αλληλεγγύης και της αυτο-οργάνωσης, ενάντια στον βόθρο του εθνικισμού και της ρουφιανιάς. Στρατευθήκαμε με τον κόσμο που στηρίζει τη δύναμή του στο χαμόγελο και τη γνώση και όχι στις γνωριμίες του στην αστυνομία.

Σε αυτόν τον «λαό» ανήκουμε και δίπλα σε αυτόν θα στείκομαστε μέχρι να πεθάνουμε. Είμαστε πολλοί και πολλές και η συνείδηση του δίκιου μας μάς δίνει αρκετή υπομονή και θάρρος ώστε να κάνουμε ότι χρειαστεί, για να παραμείνει το Ηράκλειο μία πόλη ανοιχτή για όλη την κοινωνία και επικίνδυνη για τους φασίστες.

Κανένας πόλεμος μεταξύ των λαών – καμιά ειρήνη μεταξύ των τάξεων

Οργάνωση και μάχη για το τσάκισμα του εθνικισμού

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΖΗΤΩ Η ΖΩΗ

Αντιφασιστική Συνέλευση Ηρακλείου Κρήτης

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Κάθε 1η και 3η Δευτέρα του μήνα στις 20:00 στη κατάληψη Ευαγγελισμού